

סתם יום של זול

למה לעצור רק בסערת שופרסל והחרדים? הנה רעיונות לעוד התפלגויות מגזריות חשובות בתחום השיווק

מטר שישים".

היחידים שלא צריכים התארגנות מיוחדת הם אנשי ההיי-טק, שגם ככה אוכלים ארוחות שף במשרד ונהנים שם מכביסה חינם, חדר משחקים, חדר נגינה, גן משחקים, גן חיות, מגרש כדורסל, החלקרחה, לונה פארק ולונה גל.

כך נציל את הסביבה

כינוס האקלים בגלגולו הסתיים באכזבה, ובהרגשה שכולם מדברים הרבה אבל עושים מעט. ברור לכל שאת המהלכים המשמעותיים צריכות לעשות ממשלות, אבל נשאלת השאלה במה אנחנו, הקטנים, יכולים לסייע.

לדוגמה, בתוך כמה שנים כבר לא יהיו כנראה מכוניות שנוסעות על בנזין וסולה, אלא רק מכוניות חשמליות. נשאלת השאלה מה האנושות תעשה בכל המכוניות הישנות, ואם, בהתחשב במצוקת הדיור שפוקדת אותנו, לא כדאי להפוך אותן לדיירות מגורים. נוכל לערום כמה מכוניות זו על זו ולבנות בקלילות שכונה. מכיוון שמנועי הדיזל שלהן כבר לא יהיו נחוצים, ובהתחשב במגמת ההתחממות הגלובלית, נוכל לשלוף אותם ולהסב אותם למנועים של מו"גנים. ככה גם יתפנה מקום נוסף ברכב הישן ונוכל להשכיר את חלל המנוע שלנו לדייר משנה. אם חתול ירצה להשתוף על מכסה המנוע, נגבה גם ממנו שכר דירה.

בעקבות הוויכוח על השימוש בכלים חדי-פע"מיים, שכידוע מזהמים מאוד את הסביבה, אני מציע פשרה שבה נמשיך להשתמש בחד"פים אבל נהפוך אותם לרב"פים – רב-פעמיים, בכך שנרחץ אותם בסיום השימוש. זה אמנם יהיה פחות כיף עם סטייקים שסכיני הפלסטיק לא ממש מרשימים אותם, אבל מכיוון שהמגמה היא ממילא לעבור לטופו, שהוא סוג של פלסטיק בעצמו, הבעיה תיפתר מעצמה.

כידוע, היום כולנו עומדים שעות בפקקים וצו"ברים שם כעסים. טוב יעשו המדענים שבנו אם ימצאו דרך להפוך את הכעס לאנרגיה חשמלית. כל קללה, אצבע משולשת וצרחת על הנהג שעקף אותך – יתורגמו לחשמל, שדרך מערכת סגורה יוכל להניע את המכונית החשמלית שלך. את הזיעה בימים חמים או את הרוק שיוצאים דרך החלון לעבר השכן שתפס לך את החניה אפשר להעביר ישירות לספסל האחורי, שם יותקן מכשיר

להתפלת נוזלי גוף למים.

כולם יודעים שהרבע האחרון בכל בקבוק קולה גדול הוא משאב מבוזבז לחלוטין. אם נאגור את הנוזלים האלה מכל בקבוק ופחית, ונוסיף את הבוץ שנשאר בתחתית כוסות הקפה, נוכל לייצר מהם חומרי ניקוי או דשן לשרות.

גם את המנהג הישראלי להשתין בכל פינה ומתחת לכל עץ אפשר לנצל לטובת האנושות ולהמיר לאנרגיה. אם הנהגים ימירו את האנרגיה שמתבזבזת בהליכה מהרכב לעץ שבצד הדרך, ונראג שכל הנוזלים שנפלטים שם ינוקו לעבר סכר ייעודי, נוכל לייצר מהמפל המרהיב שיווצר אנרגיה שתספיק להאיר (ולהסריח) את כל רמת גן. ☒

yairn@israelhayom.co.il

שיפעיל לחץ כדי לקבל מחירים טובים יותר. אני, למשל, הייתי מצטרף בשמחה לחבר במועדון הלקוחות של מגזר כבדי המשקל, שיוכל לקנות ברשתות כמו "שומן עד", "שפע שומן", או המקבילה כבדת המשקל ל"דבאח" – "דאבה". שם ידאגו למחירים מיוחדים לחובבי הסביח, הפי חמימות והמתוקים. בדומה לסופרים החרדיים, גם כאן הכל יימכר באריות ענקיות, רק שהפעם האריזה המשפחתית תיועד לצרכנים בודדים ורעבתנים. אנחנו רבים וטובים, עם כושר קנייה וזליה מרשימים, כך שאני בטוח שכבוצת לחץ יש לנו יכולת להטיל את מלוא כובר משקלנו על הרשתות. גם הגברים הקירחים יכולים להיות קבוצת לחץ וקנייה. המשותף לכולנו הוא שאנחנו לא נאלצים להוציא כסף על תספורת, שמפו, טיפולי כינים או צבעים לשיער, אבל לעור

כל ישראלי

היה בשיעור הכלכלה מספר 1, שבו לומדים לקנות בזול ולמכור ביוקר. אבל לא כולם מוכנים להתא-מץ יותר מדי כדי למצוא את הזול. בשבועות האחרונים קמה סערה גדולה בעקבות חשיפתו של אתר אינטרנט סודי לחרדים בשם שופרסל מהדרין (אני הייתי הולך על השם shofar-סל), שמאפשר לרכוש אונליין אותם מוצרים שיש בשופרסל, רק במחירים נמוכים יותר. לומר את האמת, לא הזדעזעתי ולא הבנתי על מה המהומה. הרי אותם מוצרים אפשר לרכוש ברשתות שיווק שונות – ובכל סניף, תלוי היכן הוא ממוקם ואיך הוא ממוגן, המחירים שונים. לחלק מהרשתות יש תתי-מוגן, וגם שם יש רמות מחיר שונות – שופרסל דיל יותר זול משר-פרסל אקספרס ומשופרסל שלי, שלא לדבר על רשתות כמו אושר עד, חצי חינם או חצי פג תוקף.

חילונים רבים שהרגישו מרומים קראו להחרים את שופרסל, והחברה כבר הספיקה לעשות רוורס עם העגלה ולסגור את הערוץ המדובר. אני חייב להודות שגם את רעיון החרם לא ממש הבנתי. במקום להחרים, החילונים היו אמורים להצביע בר-גליים ופשוט להזמין בשופרסל מהדרין. לא נראה לי שלשופרסל אכפת מי קונה, או שהם מבקשים ממך בכניסה לאתר סיסמה ביידיש.

מה שנחשב בסיפור הזה הוא רק הפראייריות של הצרכן החילוני, שמשלם ביוקר כי נוח לו. תכלס, לרובנו אין מושג מה עולה כמה, ואנחנו משלמים בקופה בלי להסתכל על החשבון. בסיום הקנייה נקפיד תמיד להחזיר את העגלה גם אם חנינו קילוי-מטר ממש רק כדי לחסוך 5 שקלים, אבל לא נשים לב שחייבו אותנו ב-50 שקלים עודפים על שקית עגבניות. אנחנו מתעוררים רק כשמחממים אותנו ונותנים לנו תחושה שאנחנו פראירים, ושמישהו אחר משלם קצת פחות.

החרדים הם קהל עם מודעות צרכנית מפותחת יותר, ולרובם גם יש משפחות גדולות להאכיל ופיחות אמצעים. לכן הם מחפשים את הפתרון הזול. אפשר למצוא אצלם מוצרים שמיוצרים רק עביר רם ושנחנו פוגשים רק בחנותות של בן משפחה חרדי, כמו תחליף במבה בשם לולו, או קריסטל בטעם מנטה, שנראה קצת כמו נוזל שטיפת כלים ירוק וגם הטעם שלו לא רחוק מזה.

הקנייה לפי סקטורים היא לא דבר חדש, וכל אחד קונה איפה שנוח וטוב לו. ערבים רבים קונים ברשת דבאח במחירים מופחתים; הרוסים גילו ראי שונים את הסגולות הלא כשרות של טיב טעם; ואנשי הקבע התארגנו יחד מוזמן והקימו את "חבר", שדואג להם למחירים מופחתים בשלל מוצרים, מטלויזיות ועד דירות. לעשירים לא אכפת, הם בלאו הכי קונים במעדניות מפונפנות בכיכר המדינה קרקרים עם כמהין מאיטליה וגבינה צהובה עם חורים מהולנד ומשלמים מחירים מופקעים. הם לא יידרדרו לקנות ברשת "רגילה", אפילו אם יפתחו אתר אונליין נפרד בשם "שופרסל מליאנים".

במקום להילחם

בהטבות שקימבן לעצמו מגזר כזה או אחר, עדיף שנעמיק את השסע החברתי בינינו, נב-ליט את השוני, נתפלג עוד יותר ונמצא לעצמנו מגזר משלנו,

איור: טל לזר

מת זאת, נשמח להנחות ולמחירים טובים על כובעי טמבל וקרם הגנה מהשמש – בוודאי עכשיו, כשנראה שטורקיה, בירת השתלות השיער העולמית, נסגרת בפני הקהל הישראי לי ומותירה את הישראלים שנמצאים באמצע תהליך השורוע קירחים מכאן ומכאן.

אפשר לייסד גם רשת של סופרים לקשישים בשם "שופר-סבא", או המקבילה של חצי חינם – "חצי רגל בקבר". העגלות שם ינועו לאט יותר, לכל עגלה יצורף כיסא שיאפשר לנוח כשמתעייפים, העגלות יוכלו להירתם לקלנועיות, ובמערכת הכריזה ידברו לאט וברור יותר, כולל הוראות בפיליפינית. לאנשים גבוהים אפשר להקים סופרים שבהם המדפים מונחים גבוה יותר, ולנמוכים – רשת שתיקרא "אושר עד